

fremkom et Spørgsmaal om, hvad Vælgerne vilde sige, naar vi kom hjem med Løjtnantslønninger, medens det kneb med at faa Skattelovene gennemførte, at han frejdigt vilde svare: Mine Vælgerere ere saa kloge, at de vilde være glade ved et saa forstandigt og forsvarligt Forslag uden Hensyn til, om de ikke samtidigt faa noget andet. Men saa kloge ere Løvelkredsens Vælgerere ogsaa, naar der bliver Spørgsmaal om denne Sag, saa det ærede Medlem, der var saa glad ved sine Vælgeres Klogskab for 2 Aar siden i den samme Sag, skal ikke true mig med mine Vælgerere i Aften, thi om jeg ikke kan andet, kan jeg jo sige til dem: Vælgerne i Københavns 3die Valgkreds ere saa og saa kloge, og I ville vel ikke være dummere end Københavnerne.

Det ærede Medlem sluttede med at spørge om, hvad jeg vilde have ud af at kalde ham frem. Jeg vilde ikke have andet ud af det end dette ene at faa et muntert Foredrag ovenpaa al den Kedsommelighed, vi have maattet pløje igennem de sidste Dage. (*Martin Madsen*: Det er for lidt). Er det for lidt? Saa skal jeg nævne det ærede Medlem en Aarsag til, som er ret nærliggende. Da vi sluttede Finanslovens Behandling, hvor vi havde talt om Karikaturer og deslige, holdt det ærede Medlem ogsaa en munter Tale og gav Anvisning paa, hvorledes Karikaturtegnerne skulde udnytte deres fortrinlige Æner. De skulde tegne et Billede, forestillende et Frieri mellem det ærede Medlem for Assens (Klaus Berntsen) og mig. Det gjorde de virkelig. Det kom i Klodshans, og det var meget morsomt at se paa, og jeg har let af det, saa Taarerne ere komne mig i Øjnene ved Lattermusklerens Bevægelse. Nu laa det ret nær for mig at tænke, at naar jeg nu kalder det ærede Medlem frem, og han holder en munter Tale, mon der saa ikke skulde være noget for en Karikaturtegner at faa ud af det Forhold? Og jeg kunde da tænke mig, at Karikaturtegneren simpelt hen portrætterede det ærede Medlem og der ud over ikke gjorde andet end at anbringe en Punchebolle foran ham og skrive underneden: Fra et muntert Studenterksamfundsgilde.

Formanden: Det ærede Medlem for Vejle Amts 5te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

J. J. Jensen: Naar det ærede Medlem for Løvel (Anders Nielsen) saa frejdigt siger, at det, jeg sagde, var i Strid med Sandheden og de faktiske Forhold, er

det jo temmelig overlegent sagt, da hvert eneste af de Partimedlemmer, der vare til Stede den Dag, ved, at der var 8 Medlemmer, der sagde: Stemmer ikke, og andre, der tog vort Forbehold lige overfor Militærudgifterne. (*Stemmer*: Ikke overfor Løjtnantslønningerne). Nu bliver der sagt: Ikke overfor Løjtnantslønningerne! Altsaa er det den Bagdør, der skal knibes ud af? Løjtnantslønningerne høre altsaa ikke med til Militærudgifterne? Er det Deres Opfattelse? Nuvel, men saa passe ikke store Ord om, at det er i Modstrid med Sandheden og de faktiske Forhold. Jeg synes, at naar man ikke kan begrunde et Standpunkt med andet end ved at slaa om sig med den Slags Udtalelser, er det et Tegn paa, at vedkommende er ved at spille fallit, og saa kunde andre komme i Tanker om, at om den Mand, der bruger den Slags Udtalelser, turde det være vanskeligt at tro, at han er i Overensstemmelse med Sandheden og de faktiske Forhold.

Formanden: Det ærede Medlem for Maribo Amts 3die Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Rørdam: Det ærede Medlem for Løvel (Anders Nielsen) og jeg lade til at have ondt ved at blive enige om, hvad der er Sandhed. Det er ikke første Gang, vi ere uenige om det. Det ærede Medlem for Løvel siger, at jeg og mine Meningsfæller have tidligere været meget ivrige for at overskride status quo, og nævner som Eksempel den Bevilling, der var Tale om til Ombygning af nogle Bygninger i Nyboder. Med den Sag forholder det sig saaledes, at det var paa en særlig Lov, der fremkom Forslag derom. (*Stemmer*: Ganske ligesom her). Ja, ganske ligesom her, det var netop det, jeg vilde argumentere med, saa de Herrer behøve ikke at afbryde mig. Jeg gik ud fra, at status quo gjaldt kun Finansloven, saa naiv var jeg, og at den ikke gjaldt de særlige Love, derfor kom jeg som Ordfører for det Udvalg, der var nedsat angaaende Nyboders Flytning, til Venstrereformpartiets Bestyrelse og spurgte, om vi ikke kunde faa denne lille Bevilling, men saa svarede det ærede Medlem for Løvel, som var Formand for Venstres Bestyrelse, at det kunde der ikke være Tale om, status quo skulde bevares. Saa sagde jeg i min Naivetet: Ja, men det er jo paa en særlig Lov. Men dertil svarede det ærede Medlem, at det kom aldeles ikke Sagen ved, der